

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. Монтана, 24.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милена Бранкова

Членове: Диана Кузманова
Костадин Живков

при участието на секретаря Мадлена Н. Митова

в присъствието на прокурора М. К. М.

като разгледа докладваното от Милена Бранкова Въззивно административно наказателно дело № 20221600600162 по описа за 2022 година

С Решение на РС Монтана, постановено на 07.03.2022 г. по реда на гл. 28 от НПК, по НАХД № 1453/21 г., обвиняемия Д. С. от гр. * е признат за ВИНОВЕН в това, че през периода от пролетта на 2019 г. до м. март 2021 г. в гр. * системно следил К.Ж. от с.гр. – имал поведение със заплашителен характер срещу нея, което се изразявало в преследването ѝ; показване, че е наблюдавана, включително пред дома ѝ в гр. *, пред работното място и при придвижването в пределите на гр. *; навлизане в нежелана комуникация с нея чрез всички възможни средства за комуникация и това би могло да възбуди основателен страх за живота или здравето ѝ или за живота и здравето на нейни близки – синът ѝ В.Д. и майка ѝ В.В., като извършеното не представлява по-тежко престъпление – престъпление по чл. 144а, ал. 1 във вр. с ал. 2 от НК.

Със същата Присъда С. е ОСВОБОДЕН ОТ НАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ при условията на чл. 78А от НК и му е наложено АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ „ ГЛОБА в размер на ХИЛЯДА

лева“. В негова тежест са поставени и направените по производството разноси и държавни такси.

В срок срещу горната присъда е постъпила жалба от Д. С. с последвало я подробно мотивирано писмено допълнение. Поддържа, че обжалваното решение е незаконосъобразно, тъй като съдът не е обсъдил всичките му доводи и е допуснал грешки при събирането и оценка на доказателствата. В резултат на горното, не е обсъдил същественото му възражение, че производството по делото е недопустимо поради липсата на валидно сезиране на прокуратурата според изискването на чл. 161, ал. 2 от НК, което е довело до незаконосъобразно постановяване на осъдително решение, вместо до прекратяване на производството. По същество на обвинението – поддържа, че същото е недоказано, тъй като не е упражнявал системен тормоз над К.Ж. чрез проследяване, наблюдение пред дома, работното ѝ място и изобщо в гр. *, чрез осъществяване на нежелана комуникация по всевъзможен начин и това да е възбудило основателен страх за живота и здравето ѝ – на нея и нейните близки. Моли да бъде отменено решението и прекратено производството по делото или да бъде оправдан.

На проведеното от въззивния съд разпоредително заседание от 28.07.2022 г. е прието, че за проверка основателността на доводите в жалбата, следва да бъдат изискани всички образувани преписки пред РПУ и РП Монтана във връзка с взаимоотношенията между обв. С. и св. Ж..

В съдебно заседание пред Окръжния съд представителят на ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА МОНТАНА заявява, че оплакванията в жалбата са неоснователни. Развива подробно съображенията си и предлага да бъде потвърдено решението.

Жалбоподателят поддържа доводите си в жалбата и писменото допълнение към нея. Твърди, че делото следва да бъде прекратено поради ненадлежно сезиране на прокуратурата.

В производството пред въззивната инстанция като нови писмени доказателства са приети изисканите от РПУ и РП Монтана преписки.

Окръжният съд, след като прецени оплакванията в жалбата и провери изцяло процедурата на постановяване на обжалваното Решение, намира следното:

Жалбата е допустима – подадена е в срок; от страна, която разполага с

процесуалната възможност за въззивно обжалване, със съответно на закона съдържание.

Разгледана по същество – жалбата е основателна относно оплакванията за допуснати от първостепенния съд съществени по рода си процесуални нарушения.

Делото пред първоинстанционния съд е било образувано по внесено от РП Монтана Постановление от 21.12.2021 г. с предложение за освобождаване от наказателна отговорност на жалбоподателя С. за извършено в гр. *за периода от пролетта на 2019 г. до м. март 2021 г. престъпление по чл. 144а, ал. 1 във вр. с ал. 2 от НК и наказването му по административен ред при условията на чл. 78А от НК. Съдът е разгледал постановлението в открито съдебно заседание, събирал е доказателства и след като е приел за несъмнено установена описаната от прокуратурата фактическа обстановка, е приел, че Д. С. е автор на престъплението, че са налице всички кумулативни изисквания на чл. 78А от НК и го е освободил от наказателна отговорност, налагайки му адм. наказание „1 000 лв. глоба“.

Едно от възраженията на предаденото на съд лице е било относно недопустимостта на производството, поради липса на тъжба до прокуратурата по реда на чл. 161, ал. 2 от НК. Съдът не е дал отговор на това възражение, с което е допуснал съществено процесуално нарушение – необсъждайки всички становища на страните по спора. Не е извършил и служебна проверка в тази насока, което е било и едно от служебните му задължения при постановяване на решението – да провери налице ли са изискванията на чл. 378, ал. 4, т. 3 от НПК за прекратяване на производството преди да продължи с разглеждането му по същество.

Същото възражение за недопустимост на производството е направено и във въззивната жалба. С цел проверка на основателността му, са изискани от РПУ и РП Монтана преписките, касаещи отношенията между обвиняемия и оплакалата се от поведението му свидетелка. При това се установява, че: на 07.05.2020 г. св. Ж. е подала молба до РПУ Монтана, в която заявява за притеснително спрямо нея поведение от страна на сегашния обвиняем и моли да бъдат взети адекватни мерки. По тази молба е образувана преписка 5710/20 г. в РПУ Монтана и пр. пр. № 1334/20 г. по описа на РП Монтана. В рамките на това производство е изготвен Протокол за полицейско предупреждение

спрямо С. по чл. 65, ал. 2 от ЗМВР / л. 81-82 от възз. дело/, а с Постановление от 19.06.2020 г. РП Монтана е отказала да образува досъдебно производство поради липса на престъпление от общ характер/ л. 70 от възз. дело/. На 06.04.2021 г. св. Ж. е подала нова молба до РПУ Монтана със сходни оплаквания и искания. Образуваната полицейска преписка под № 4219/21 г. е прераствала в пр. пр. № 2139/21 г. на РП Монтана. Въз основа на полицейската докладна записка по преписката, с Постановление от 11.05.2021 г. РП Монтана е образувала настоящето ДП под № 521/21 г., завършило с внасяне в РС Монтана на предложението за освобождаване от наказателна отговорност при условията на чл. 78А от НК за деяние по чл 144а, ал.1 във вр. с ал. 2 от НК срещу обв. С.. Като мотиви за образуване на ДП прокурорът е посочил : **законен повод** – съобщение до компетентен орган за извършено престъпление от **общ характер и достатъчно данни, съдържащи се в материалите по полицейската преписка**. Още в хода на досъдебното производство жалбоподателят е правил възражения пред надблюдаващия прокурор за недопустимост на същото / л. 39 от възз. дело/, но на тях е слагана резолюция „КД“, не са прилагани тези възражения към Досъдебното производство, не са обсъдени; по тези възражения прокуратура не е взела никакво отношение при наличната липса на произнасяне. Първостепенният съд е повторил този процесуален пропуск.

При така установеното процесуално движение на преписките, касаещи отношенията между жалбоподател и св. Ж., въззивната инстанция намери, че образуваното досъдебно производство е недопустимо и са били налице условията на чл. 24, ал.1, т. 7 от НПК за прекратяването му. Това е така, тъй като текстът предвижда да не се образува наказателно производство, а образувано вече такова да се прекрати, когато в предвидените в особената част на НК случаи по дела от общ характер липсва тъжба от пострадалия до прокурора. Настоящата хипотеза е точно такава: молбата на св. Ж., по която е отпочнало настоящето производство от 06.04.2021 г. / л. 14 от ДП/ е отправена до Началника на РПУ Монтана, а не до Районна прокуратура Монтана, като в нея е направено оплакване за постоянно следене, поставяне на бележки върху автомобила на свидетелката, обиди и показване на неприлични знаци и е поискано съдействие за прекратяване на това поведение – или очертани са признаци на деяние по чл. 144а от НК. Съгл. разпоредбата на чл. 161, ал. 2 от НК за подобно деяние „ **наказателно преследване от общ**

характер се възбужда по тѣжба на пострадалия до прокуратурата и не може да се прекрати по негово искане“. Касае се до процесуална разпоредба, която урежда по специален начин започването на наказателно преследване за конкретно очертан кръг престъпни деяния **от публично-частен характер**, сред които и процесното. В случая липсва тѣжба от пострадалата **до прокуратурата, която да постави валидно начало на един евентуален наказателен процес**. По молбата на св. Ж. от 06.04.21 г. РП Монтана се е произнесла с постановление за образуване на наказателно производство без да е била валидно сезирана, за да започнат работа по нея полицейските органи. При този процесуален пропуск, накърняващ съществено правата на жалбоподателя, позовавайки се на данните от полицейската преписка без преди работата по нея да е предшествана от постановление на прокуратурата за образуване на наказателно преследване, прокурорът не е имал едно от кумулативните условия на чл. 207, ал. 1 от НПК за образуване на наказателното производство – „законния повод“. Предвид особеността на процесния вид деяние, „законният повод“ за прокурора за образуване на наказателно производство ще е именно липсващата жалба от пострадалата до него.

С оглед на изложените съображения, въззивната инстанция намери да са налице основанията на чл. 334, т. 4 във вр. с чл. 24, ал.1, т. 7 от НПК за отмяна на обжалваното решение на РС Монтана и прекратяване на наказателното производство.

Преди да достигне до извода за наличие на законови основания за прекратяване на наказателното производство, въззивният съд провери и възможността за евентуално налагане на административно наказание за административно нарушение, а не за престъпление / в съответствие с изискването на чл. 336, ал.1, т. 4 от НПК./. При това намери да не са налице законови възможности за налагане и на такова наказание по следните съображения: по преписката на РПУ Монтана е изготвен писмен протокол за предупреждение на настоящия жалбоподател по чл. 65, ал. 2 от ЗМВР / л. 24 от ДП/. Такъв протокол се съставя срещу лице, за което има достатъчно данни и се предполага, че ще извърши престъпление или нарушение на обществения ред / чл. 65, ал. 1 от ЗМВР/. С него лицето се предупреждава за отговорността, която го чака при липса на корекция в поведението му. В случай, че такова лице не се съобрази с полицейското предупреждение по

този протокол, го чака съответната наказателна отговорност според правната норма, която е нарушил. Поради посочения по-горе процесуален пропуск при образуването на досъдебното производство, **наказателна отговорност** след съставянето на протокола по чл. 65, ал. 2 от ЗМВР за деяние по чл. 144а от НК, не може да се търси от жалбоподателя. Не може и **административно-наказателна**, тъй като не е съставен срещу него полицейски протокол по чл. 64 от ЗМВР, с който се издават разпореждания от полицейския орган в рамките на възложената му функция, задължителни за изпълнение / освен при хипотезите на чл. 64, ал. 4 от ЗМВР/, с които да се създават конкретни задължения, различни от предвидените в НК / в случая чл. 144а/. Само при последната хипотеза, на основание чл. 257 от ЗМВР може да се наложи административно наказание „глоба“. Случаят очевидно не е и такъв.

Предвид изложените съображения, Окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Решение № 34 от 07.03.2022 г. на Районен съд град Монтана, постановено по НАХД № 1453/2021 г. като незаконосъобразно.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 334, т. 4 във вр. с чл. 24, ал.1, т. 7 от НПК **ПРЕКРАТЯВА** наказателното производство, образувано срещу Д.С. по обвинение за престъпление по чл. 144а, ал. 1 във вр. с ал. 2 от НК, извършено в гр. *в периода от пролетта на 2019 г. до м. март 2021 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____